

mä aijoga ümbrepiirtu, et keage wälja ei päässe,
ei ka muiale ei lä zuklema. Sedda kottust
peap ka saggede perrakaema kas temma wah-
hest sure tulega om ärrarikkotu.

Et se nüüd wäega armas ninke tullulit
om suuwitse pallawa päiwa ajal külma wee
sissen zuklema, siski om se man ikkes ka häd-
da pelgada. Mitte ütfinda et innimenne woip
ärrauppuda, enge temma woip ka, kui temma
om jahhedas sanu, többitses jäda. Se om
saggede kuulda ja nätta olnu, et innimeune
sure hädda sisse saap, kui temma higgonep ja
sis henda reiwist wallale päästap ninke nida
usfinaste wee sisse kargap. Paljo neist ke
ärrauppowa omma sesaama sü läbbi külma
wee sissen äkkitselt ärrakoolnu. Se om sis
nätta sanu kui säratse innimesse perrast om-
ma üllesleikatu, ninke ka sest et wessi ei olle
sugguke süwwa olnu. Nemma ollesse sis töt-
telitkult ello jänu kui nemma weidikesse ollesse
kannatanu. Sepärrast om nüüd tarwis, et
innimenne, enne kui temma wee sisse lät,

ni kawwa kannatap kui temma pikkamiselt, aiga
pidi ninke tarweste jahhedas om lännu. Kui
temma higgonep, kui se ka muial es olles kui
kainla al ehke jalla külleu, sis peap temma
säratsid kottusid illusaste fuiwatama. Ärra
ütlego keage minna olle sadda lörd zuklema ja
mul ei olle middage wigga. Woip kül olla;
ent kui sinna töist sadda allustat voit ka om-
mete ärrauppoda. 2) Ärra mingo keage üt-
finda zuklema, olgo ikkes tõine temmaga üt-
ten; sest keage ei woi teda määrane hädda
woip sündida, ninke misuggutse tühja sü läbbi
temma woip hukka sada, ent weidi abbiga
olles temma weel woinu päästetus sada. Eddi-
mält tekko temma, enne kui temma wee sisse
astup omma pääd paljas; pärrast päätko tem-
ma sedda, mes kala ümbre om, wallale ninke
wimate sis jalgu. 3) Hä om kui temma
kotte ehke kolme sammoga wee sisse lät, ninke
henda alla lassap. Sest kui innimenne wäega
pikkamiselt wee sisse lät, sis om werrele aiga
pää pole üllesminna; ent sis woip temma äk-
kitselt ärrakoolda. 4) Ärra jago wäega kaw-